

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 15.11.2022
C(2022) 8067 final

ANNEX

PRILOGA

k

SPOROČILU KOMISIJE

Odobritev vsebine osnutka uredbe Komisije o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis*

PRILOGA

UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne XXX

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis*

OSNUTEK

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2015/1588 z dne 13. julija 2015 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči¹ in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dodeljevanje državnih sredstev, ki izpolnjuje merila iz člena 107(1) Pogodbe, pomeni državno pomoč, ki jo je treba priglasiti Komisiji v skladu s členom 108(3) Pogodbe. Vendar lahko v skladu s členom 109 Pogodbe Svet določi vrste pomoči, ki so izvzete iz obveznosti priglasitve. Komisija lahko v skladu s členom 108(4) Pogodbe sprejme uredbo glede navedenih vrst državne pomoči. V Uredbi (EU) 2015/1588² je Svet v skladu s členom 109 Pogodbe sklenil, da lahko pomoč *de minimis* (tj. pomoč, ki je dodeljena enotnemu podjetju v določenem obdobju in ki ne presega določenega fiksnega zneska) pomeni eno tako vrsto. Na podlagi tega se šteje, da pomoč *de minimis* ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanjo ne velja postopek priglasitve.
- (2) Komisija je v številnih sklepih pojasnila pojem pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Prav tako je izrazila svojo politiko glede zgornje meje *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 107(1) Pogodbe ne uporablja. Najprej je to storila v obvestilu o pravilu *de minimis* za državno pomoč³ ter nato še v uredbah Komisije (ES) št. 69/2001⁴, (ES) št. 1998/2006⁵ in (EU) No 1407/2013⁶. Glede na izkušnje,

¹ UL L 248, 24.9.2015, str. 1.

² Uredba Sveta (EU) 2015/1588 z dne 13. julija 2015 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL L 248, 24.9.2015, str. 1).

³ Sporočilo Komisije o pomočeh *de minimis* (UL C 68, 6.3.1996, str. 9).

⁴ Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči *de minimis* (UL L 10, 13.1.2001, str. 30).

⁵ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).

pridobljene z uporabo Uredbe (EU) št. 1407/2013, je primerno revidirati nekatere pogoje, določene v navedeni uredbi.

- (3) Zgornjo mejo pomoči *de minimis*, ki jo lahko prejme enotno podjetje na državo članico v katerem koli obdobju treh let, je primerno povečati na 275 000 EUR. Ta zgornja meja odraža inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 1407/2013, in verjetni ocenjeni razvoj v obdobju veljavnosti te uredbe. Ta zgornja meja je potrebna, da se za vsak ukrep, ki ga zajema ta uredba, lahko šteje, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence.
- (4) Za namene pravil o konkurenci iz Pogodbe je podjetje vsak subjekt, ki je fizična ali pravna oseba in ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja⁷. Sodišče Evropske unije je pojasnilo, da je treba za subjekt, ki „z nadzornim deležem v družbi dejansko izvršuje ta nadzor tako, da neposredno ali posredno sodeluje pri njenem upravljanju“, šteti, da sodeluje pri gospodarski dejavnosti te družbe. Zato je treba subjekt sam šteti za podjetje v smislu člena 107(1) PDEU⁸. Sodišče Evropske unije je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje⁹. Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala ta uredba zagotoviti jassen in izčrpen seznam meril za določitev, kdaj se dve ali več podjetij znotraj iste države članice obravnavajo kot enotno podjetje. Komisija je izmed že ustaljenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ kot del opredelitve malih in srednjih podjetij (MSP) iz Priporočila Komisije 2003/361/ES¹⁰ in Priloge I k Uredbi Komisije (EU) št. 651/2014¹¹ izbrala merila, ki ustrezajo namenu te uredbe. Ta merila bi se morala glede na področje uporabe te uredbe uporabljati za MSP in velika podjetja ter zagotoviti, da se pri uporabi pravila *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje. Vendar se podjetja, ki so neposredno povezana zgolj z istim javnim organom ali organi, niso pa povezana med seboj, ne obravnavajo kot povezana podjetja. Zato se upošteva posebni položaj podjetij, ki jih nadzira(-jo) isti javni organ(-i), ki lahko samostojno odloča(-jo).
- (5) Da bi upoštevali majhno povprečno velikost podjetij, ki opravljajo cestni prevoz tovora, inflacijo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 1407/2013 in verjetni predvideni razvoj v obdobju veljavnosti te uredbe, je primerno za podjetja, ki opravljajo komercialni cestni prevoz tovora, povečati zgornjo mejo na 137 500 EUR. Zagotavljanje integriranih storitev, pri čemer je dejanski prevoz le en element, kot so selitvene storitve, poštne ali kurirske storitve ali storitve zbiranja ali obdelave odpadkov, se ne bi smelo šteti za prevozno storitev.
- (6) Ker za sektorje primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov, ribištva in akvakulture veljajo posebni predpisi in ker obstaja možnost, da bi zneski pomoči, ki so manjši od

⁶ Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L 352, 24.12.2013, str. 1).

⁷ Sodba Sodišča z dne 10. januarja 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8.

⁸ Glej prejšnjo opombo, točki 112 in 113.

⁹ Sodba z dne 13. junija 2002, Nizozemska/Komisija, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

¹⁰ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

¹¹ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1).

zneskov, navedenih v tej uredbi, vseeno lahko izpolnili merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne bi smela uporabljati.

- (7) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov ter nekmetijskih proizvodov bi se morala ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljati za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo (npr. žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc), ali prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smele šteti za predelavo in trženje.
- (8) Sodišče Evropske unije je določilo, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne sprejmejo nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme¹². Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine kupljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg. Prav tako se ne bi smela uporabljati za podporo, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi proizvajalci.
- (9) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačemu blagu ali storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne bi smela uporabljati za pomoč, s katero se financirata vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže v drugih državah članicah ali tretjih državah. Sodišče Evropske unije je razsodilo, da Uredba št. 1998/2006 „ne izključuje vsakršne pomoči, ki bi lahko vplivala na izvoz, temveč le pomoči, katerih neposredni cilj je že s samo obliko, ki jo imajo, podpirati prodajo v drugi državi“¹³. Pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejnih, študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, se običajno ne šteje za izvozno pomoč.
- (10) Obdobje treh let, ki se upošteva za namene te uredbe, bi bilo treba redno ocenjevati. Za vsako novo dodelitev pomoči *de minimis* je treba upoštevati skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen v zadevnem poslovnem letu in prejšnjih dveh poslovnih letih.
- (11) Če je podjetje dejavno v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, poleg tega pa je dejavno tudi v drugih sektorjih ali opravlja druge dejavnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za te druge sektorje ali dejavnosti, pod pogojem, da zadevna država članica zagotovi, da dejavnosti v izključenih sektorjih niso deležne pomoči *de minimis* (z ustreznimi sredstvi, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov). Isto načelo bi bilo treba uporabiti za podjetje, dejavno v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje *de minimis*. Če ni mogoče zagotoviti, da so dejavnosti v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje *de minimis*, deležne pomoči *de minimis* le do teh nižjih zgornjih mej, bi bilo treba uporabiti najnižjo zgornjo mejo za vse dejavnosti podjetja.
- (12) Ta uredba bi morala določiti pravila, ki bi onemogočila izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, kakor so določene v posebnih uredbah ali sklepih Komisije. Morala bi določiti tudi jasna pravila o kumulaciji, ki so enostavna za uporabo.
- (13) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep ne bi štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, in sicer iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi, na primer

¹² Sodba Sodišča z dne 12. decembra 2002, Francija/Komisija, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, točka 31.

¹³ Sodba Sodišča z dne 28. februarja 2018, ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria in drugi, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, točka 55.

zato, ker je ukrep v skladu z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu ali ker ne vključuje prenosa državnih sredstev. Sredstva, ki jih zagotavlja Unija in jih na centralni ravni upravlja Komisija ter ki niso neposredno ali posredno pod nadzorom države članice, ne pomenijo državne pomoči. Ne bi se smela upoštevati pri ugotavljanju, ali se upošteva ustrezna zgornja meja.

- (14) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (v nadaljnjem besedilu: pregledna pomoč). Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitve in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da mora država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.
- (15) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivih v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za enotno, pregledno in enostavno uporabo pravil o državni pomoči bi morale biti tržne obrestne mere, ki se uporabljajo za namene te uredbe, referenčne mere, kakor so opredeljene v Sporočilu Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj¹⁴.
- (16) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja manjših kratkoročnih posojil naj se s to uredbo določi jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek kot tudi trajanje posojila. Posojila, zavarovana s premoženjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in ne presegajo bodisi 1 375 000 EUR in petletnega trajanja bodisi 687 500 EUR in desetletnega trajanja, lahko štejejo za posojilo, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje *de minimis*. To temelji na izkušnjah Komisije ter upošteva inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013, in verjetni razvoj v obdobju veljavnosti te uredbe. Glede na težave z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (17) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o financiranju

¹⁴ Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).

tveganja¹⁵ se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.

- (18) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za financiranje tveganja v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije o poroštvih za ustrezno vrsto podjetja¹⁶. Za poenostavitev obravnavanja kratkoročnih jamstev za zavarovanje do 80 % razmeroma majhnega posojila bi se s to uredbo moralo določiti jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek zadevnega posojila kot tudi trajanje jamstva. To pravilo se ne sme uporabljati v primeru jamstev za zadevne transakcije, ki niso posojila, kot je v primeru jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Pri tem velja, da kadar: (i) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila, (ii) zjamčeni znesek ne presega 2 062 500 EUR in (iii) trajanje jamstva ne presega pet let, bi bilo treba šteti, da ima jamstvo bruto ekvivalent nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Enako velja, kadar: (i) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila, (ii) zjamčeni znesek ne presega 1 031 250 EUR in (iii) trajanje jamstva ne presega deset let. Poleg tega lahko države članice za izračun bruto ekvivalenta jamstev uporabijo metodologijo, ki je bila Komisiji priglášena v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in ki jo je Komisija sprejela za tako, ki ustreza Obvestilu o poroštvih¹⁷ oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, pod pogojem, da se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe. Glede na težave z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila, se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.
- (19) Kadar se shema pomoči *de minimis* izvaja prek finančnih posrednikov, bi bilo treba zagotoviti, da ti ne prejmejo nobene državne pomoči. To se lahko na primer doseže tako, da se od finančnih posrednikov, ki so upravičeni do državnega jamstva, zahteva plačilo trgu primerne premije ali da vse ugodnosti v celoti prenesejo na končne upravičence oziroma da se zgornja meja pomoči *de minimis* in ostali pogoji iz te uredbe upoštevajo na ravni posrednikov.
- (20) Po priglasitvi s strani države članice bi morala Komisija preveriti, ali ukrep, ki ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije ali ukrepa za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.
- (21) Komisija mora zagotoviti spoštovanje pravil o državni pomoči in skladnost z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji. Države članice bi morale olajšati izpolnjevanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij za zagotovitev, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene enotnemu podjetju v skladu s pravilom *de minimis*, ne presega skupne dovoljene zgornje meje. Za zagotovitev, da se ne preseže ustrezna zgornja meja in da se zadosti pravilom o kumulaciji, je treba od držav članic zahtevati, da nadzorujejo odobreno pomoč. Za

¹⁵ Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za spodbujanje naložb tveganega financiranja (UL C 508, 16.12.2021, str. 1).

¹⁶ Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

¹⁷ Glej prejšnjo opombo.

izpolnitev te obveznosti bi morale države članice zagotoviti popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis* v registru na ravni Unije ali nacionalni ravni in preveriti, da nobena nova dodelitev pomoči ne presega ustrezne zgornje meje.

- (22) Glede na dosedanje izkušnje Komisije ter zlasti zaradi na splošno pogosto potrebnega ponovnega pregledovanja politike državne pomoči bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti. Če se ta uredba po poteku veljavnosti ne podaljša, se bo državam članicam omogočilo šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis* iz te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba velja za pomoč, dodeljeno podjetjem v vseh sektorjih, razen za:
 - (a) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področjih ribištva in akvakulture, ki ju zajema Uredba (EU) št. 1379/2013¹⁸;
 - (b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov;
 - (c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim na področju predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih:
 - (1) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje;
 - (2) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
 - (d) pomoč za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
 - (e) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom in storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.
2. Če je podjetje dejavno v sektorjih iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 1 ter je poleg tega dejavno v enem ali več sektorjih, ali opravlja še druge dejavnosti, ki sodijo na področje uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, niso deležne pomoči *de minimis* v okviru te uredbe.

¹⁸ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode, navedene v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov akvakulture, ki jih ureja Uredba (EU) št. 1379/2013;
 - (b) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;
 - (c) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti na zalogi ali razstavljati z namenom prodaje, ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu ter vse dejavnosti, s katerimi se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih.
2. „Enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:
 - (a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;
 - (b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;
 - (c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;
 - (d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prek enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč de minimis

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje iz te uredbe.
2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju, ne sme presegati 275 000 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let.

Skupna pomoč *de minimis* na državo članico, dodeljena enotnemu podjetju, ki opravlja komercialni cestni prevoz tovora, ne presega 137 500 EUR v katerem koli obdobju treh poslovnih let. Če podjetje opravlja komercialni cestni prevoz tovora, poleg tega pa tudi druge dejavnosti, za katere se uporablja zgornja meja v višini

275 000 EUR, se za to podjetje uporablja zgornja meja v višini 275 000 EUR, če zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da korist za dejavnost cestnega prevoza tovora ne presega 137 500 EUR ter da se pomoč *de minimis* ne uporablja za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

3. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se zakonska pravica do prejema pomoči dodeli podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom.
4. Zgornje meje, določene v odstavku 2, se uporabljajo ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali zastavljene cilje ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije. Obdobje treh poslovnih let se določi glede na poslovna leta, ki jih uporablja podjetje v zadevni državi članici.
5. Pomoč se za namene zgornjih mej, določenih v odstavku 2, izrazi v gotovinskih nepovratnih sredstvih. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo je imela ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.
6. Če bi nova pomoč *de minimis* presegla ustrezno zgornjo mejo iz odstavka 2, noben del te nove pomoči ne more biti deležen ugodnosti iz te uredbe.
7. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženih v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega ustrezno zgornjo mejo. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali pripojitvijo, ostane zakonita.
8. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki je bilo deležno, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (v nadaljnjem besedilu: pregledna pomoč).
2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.
3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:
 - (a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku zaradi insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka zaradi insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, ki je primerljiv vsaj z bonitetno oceno B–; in

- (b) je posojilo zavarovano s premoženjem, ki krije vsaj 50 % posojila, posojilo pa znaša bodisi 1 375 000 EUR (ali 687 500 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni prevoz tovora) v obdobju petih let bodisi 687 500 EUR (ali 343 750 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni prevoz tovora) v obdobju desetih let; če je posojilo manjše od navedenih zneskov ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev navedenega posojila izračuna kot ustrezni delež ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2); ali
 - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.
- 4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- 5. Pomoč v obliki ukrepov za financiranje tveganja v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za enotno podjetje ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- 6. Pomoč v obliki jamstev velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:
 - (a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku zaradi insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka zaradi insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, ki je primerljiv vsaj z bonitetno oceno B–; in
 - (b) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila in bodisi zajamčeni znesek znaša 2 062 500 EUR (ali 1 031 250 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni prevoz tovora) in jamstvo traja pet let bodisi zajamčeni znesek znaša 1 031 250 EUR (ali 515 625 EUR za podjetja, ki opravljajo cestni prevoz tovora) in jamstvo traja deset let; če je zajamčeni znesek manjši od navedenih zneskov ali jamstvo traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev navedenega jamstva izračuna kot ustrezni delež ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2); ali
 - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije; ali
 - (d) se pred izvajanjem
 - (1) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva prikladi Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo Komisija sprejme za tako, ki ustreza obvestilu o jamstvu oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, in
 - (2) sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.
- 7. Pomoč v obliki drugih instrumentov velja za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitve, ki zagotavlja, da se ustrezna zgornja meja ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 360/2012¹⁹ do zgornje meje, določene v navedeni uredbi. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami *de minimis* do ustrezne zgornje meje iz člena 3(2) te uredbe.
2. Pomoč *de minimis* se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za financiranje tveganja, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali sklepu Komisije. Pomoč *de minimis*, ki ni dodeljena za določene upravičene stroške ali je navedenim stroškom ni mogoče pripisati, se lahko kumulira z drugo državno pomočjo, dodeljeno na podlagi uredbe o skupinskih izjemah ali sklepa Komisije.

Člen 6

Spremljanje

1. Če namerava država članica podjetju dodeliti pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo, ga pisno obvesti o predvidenem znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, ter o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo ter navede njen naslov in mesto objave v *Uradnem listu Evropske unije*. Če se pomoč *de minimis* dodeli različnim podjetjem v skladu s to uredbo na podlagi sheme in se v okviru navedene sheme navedenim podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o fiksnem znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru navedene sheme. V takih primerih se s tem fiksnim zneskom določi, ali je bila upoštevana zgornja meja iz člena 3(2). Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo zadevnega podjetja v pisni ali elektronski obliki o vsej drugi pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v predhodnih dveh poslovnih letih in v tekočem poslovnem letu.
2. Države članice zagotovijo, da je na voljo centralni register pomoči *de minimis*, ki vsebuje popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih dodeli kateri koli organ v zadevni državi članici. Centralni register pomoči *de minimis* se vzpostavi v šestih mesecih po začetku veljavnosti te uredbe. Centralni register pomoči *de minimis* mora biti vzpostavljen tako, da omogoča enostaven dostop do informacij. Informacije morajo biti objavljene v obliki nelastniških preglednic, ki omogočajo iskanje, izpis in prenos ter enostavno objavo na spletu, na primer v formatu CSV ali XML. Centralni register pomoči *de minimis* mora biti dostopen prek spletnega mesta brez kakršnih koli omejitev, kot je predhodna registracija uporabnika. Namesto tega lahko države članice popolne informacije o vseh pomočeh *de minimis*, ki jih dodeli kateri koli organ v zadevni državi članici, zagotovijo v registru na ravni Unije.

¹⁹ Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena (UL L 114, 26.4.2012, str. 8).

Odstavek 1 se preneha uporabljati od trenutka, ko informacije iz centralnega registra zajemajo obdobje treh poslovnih let.

3. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* na podlagi te uredbe šele po tem, ko preveri, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen zadevnemu podjetju, s tem ne bo presegel zgornjih mej iz člena 3(2) ter da so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.
4. Države članice v centralnem registru pomoči *de minimis* na ravni Unije ali nacionalni ravni objavijo naslednje informacije: identifikacija upravičenca²⁰, znesek pomoči, datum dodelitve, organ, ki dodeli pomoč, instrument pomoči in zadevni sektor na podlagi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti (klasifikacija NACE)²¹.
5. Države članice evidentirajo in zbirajo vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Take evidence vsebujejo vse informacije, potrebne za dokaz, da so bili izpolnjeni pogoji iz te uredbe. Evidence o individualni pomoči *de minimis* se hranijo deset let od datuma dodelitve pomoči. Evidence o shemi pomoči *de minimis* se hranijo deset let od datuma, ko je bila dodeljena zadnja individualna pomoč v okviru take sheme.
6. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj ji v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevi, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis* v smislu te uredbe in drugih uredb *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, bo Komisija ocenila v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.
2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2023, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (EU) št. 1407/2013, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.
3. Ta uredba se po koncu obdobja veljavnosti še nadaljnjih šest mesecev uporablja za vsako shemo pomoči *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe.

²⁰ Identifikacija upravičenca vključuje ime upravičenca in njegovo identifikacijsko oznako (identifikacijska številka in vrsta identifikacije).

²¹ Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90 kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

Člen 8

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2024.

Uporablja se do 31. decembra 2030.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

*Za Komisijo
predsednica*